

Filtelt til Kommunens Raadighed. Det nægtede Krigsministeriets befuldmægtigede at gaa ind paa og svarede, at hvis Byraadet ikke antog de stillede Betingelser, vilde man i Henhold til en gammel Lovbestemmelse kræve, at Byraadet opførte et Epidemihus, hvis Anlægssum ansloges til ca. 20,000 Kr., mod at Staten forrentede Beløbet med ca. 6 pCt. aarlig. Det vilde i Virkeligheden sige, at Staten paadrog sig en aarlig Udgift paa 1,200 Kr. Da Slagelse Byraads Medlemmer føler sig som gode Statsborgere, syntes de, det var urimeligt at ødsle saadan med Statens Penge, og gik derfor ind paa de stillede Betingelser og løb den Risiko, at man en skønne Dag har for lidt Plads paa Sygehuset. Men jeg synes, det er mærkeligt, naar man stadigvæk taler om, at der skal spares, at Krigsministeriets Embedsmænd saa kort og godt kan sige: hvis man ikke gaar ind paa de og de Betingelser, fordrer vi, at der bygges et Sygehus, selv om det koster Staten saa og saa meget. Det er ikke den nuværende Forsvarsminister, der har haft med den Sag at gøre, men det er muligt, at der senere kan komme til at foreligge lignende Tilfælde. Derfor vilde det være heldigt, om Ministeren havde sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Den højtærede Finansminister fremsatte forleden Dag et Lovforslag om Nedsættelse af en Kommission angaaende Pensionsvæsenet. Jeg tror, det er et betimeligt Forslag. Men en Kommission kan jo — som sagt — undertiden sidde længe, og jeg tror, der i den Tid, denne Kommission sidder, vil kunne spares noget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke altid er nødvendigt at afskedige Befalingsmænd i saa ung Alder som den, i hvilken de nu undertiden afskediges, og give dem Pension. Paa det fremlagte Finanslovforslag er der til de militære Underklassers Pensionering opført 1,126,400 Kr., hvoraf 798,600 Kr. til Pensionering af Hærens Mandskab. Jeg havde for kort Tid siden Lejlighed til at se en Ansøgning fra en tidligere Sergent, en Mand paa 44 Aar, som søgte om en kommunal Stilling med en Begyndelsesløn af 1,500 Kr. Denne Mand anførte i sin Ansøgning, at han, der var blevet afskediget af Hæren efter Ansøgning i en Alder af 38 Aar, havde faaet en Pension af 633 Kr. Han føjede til, at han havde et udmærket Helbred og var arbejdsdygtig i enhver Henseende. Man spørger sig selv, om en 38-aarig Mand, der er fuldt arbejdsdygtig, har et udmærket Helbred og kan paatage sig en ret be-

sværlig Plads, burde have været afskediget med Pension. Jeg mener, at man bør give Statsfunktionærerne, hvor de saa end er ansatte, en ordentlig Løn og saa kræve, at de udfylder deres Plads, indtil Alder eller Svagelighed virkelig forhindrer dem i at udføre deres Arbejde tilfredsstillende. Jeg tror, at baade Staten og de paagældende vil være bedst tjente dermed.

Endelig har jeg en kort Bemærkning til den højtærede Forsvarsminister angaaende Korsør Søbatteri. Det er maaske ikke alle ærede Medlemmer bekendt, at ogsaa Korsør har en Fæstning og en Garnison — ganske vist kun en lille Garnison, idet den for Tiden kun bestaar af Kommandanten og en Oppasser. Undertiden kan Styrken stige, idet Kommandanten, hvis han er en Officer af højere Rang end den nuværende, faar to Oppassere; saa forøges Styrken med een Mand. Men det maa siges, at Korsør ikke mærker meget til Fæstningen eller Garnisonen. Det er en fredelig Garnison, som ikke i særlig Grad gør Byen usikker, men hvis væsentligste Beskæftigelse er den at dyrke Have-sager paa det gamle Fæstningsterrain. Der er en Forfatter, som skriver, at den Maade, hvorpaa man bedst værner Landet, er ved at gøre Turnips-Kulerne saa høje som muligt. Der blev lavet megen Moro af den Sag, men i Virkeligheden synes Staten at gaa den Vej, idet man her gør ikke Turnips-Kulerne men Asparges-Bedene saa høje som vel muligt; og det giver Staten Løn for. En Del af Fæstningsterrainet i Korsør er tilgængeligt for Publikum, men det maa nærmest betegnes som et Vildnis. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Forsvarsminister at overveje, om der ikke var Anledning til at søge optaget Forhandling med Korsør Kommunalbestyrelse om at overdrage hele dette Terrain til Kommunen paa Betingelse af, at den lavede et smukt Anlæg og vedligeholdt det og saa maaske ogsaa vedligeholdt det gamle Fæstningstaarn. Der menes, at det har historisk Interesse, hvorimod de andre gamle Bygninger kun kan være til Besvær, da det selvfølgelig koster en Del at holde dem vedlige. Jeg tror, at Staten vilde kunne tjene i alt Fald lidt Penge derved, og jeg tror, at Terrainet blev bedre udnyttet, end det bliver nu. For Fædrelandets Forsvar har denne Fæstning selvfølgelig ikke den mindste Betydning.

Jeg skal derefter henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Trafikminister. Der er fra flere Sider rettet Henven-